

NAŠA SLOGA

POUČNI, GOSPODARSKI I POLITIČNI LIST.

„Sloga za našu malu stvar, a sloga sve pokrvari“ Nar. Pal.

— Uredništvo i odpravništvo nalazi se: VIA TORRENTE br. 12. —

Napodpisan se dopis na tiskaju. Priloga se plaća tiskaju po 5 novč. svaki redak. Oglas od 8 redaka stoji 60 novč., za svaki redak više 5 novč.; u slučaju opetovanja za petogodišnje upravo. Novel se šalje poštom (bezno postalo) lino; prilikom i najbližu poštu valja točno označiti. Komu list ne dođe na vrijeme, neka to javi odpravništvu u otvoreni pleim, za koje se ne plaća postarina, ako se ispravna naplaćuje. Dopis se ne vrđaču ako se i ne tiskaju. — „NAŠA SLOGA“ ima svakog četvrtka na svojom arku. Novel i plamni šalje se na uredništvo ili odpravništvo. — Priloga s poštarinom stoji 5 for., za soljake 3 for. na godinu. Razmjerno fr. 50 i 12 za pol godine. Isprav carovino: više poštarina. Na malo 1 br. 5 novč.

Poštena sredstva?

Uzvišena je zadaća slobodno štampa, dok se rabi u plamoni i poštuno svrhu, nu postaje gnušnom, čim se ju zlorabi. Slobodna štampa može mnogo dobra podiniti i još viša zla uraditi. Sve ovisi dakle od toga, kako se ju rabi. Da se ju nezlorabi, tomu već skrba čitatelji, javno mnijenje, a i sam zakon. Više puta imadjasmo već zgodno opaziti, kako se u poročkoj novini »L'istria« tiska stvarih, koje nabi nigdje drugdje u Austriji moglo uz postojeći kazneni zakon svieta ugledati. Posljednji pako broj 254. od 23. oktobra, koji se nalazi po tržanih kavanah, pronesotio nas je pozvama, to smo se morali pitati, jeli je u čudo u Poroču kakva oblast, kojoj se ima polag zakona o tisku dostaviti jedan izdanak lista, da pazi, nije li u njemu što kaznjival Zanjub pako, da je ta oblast č. k. kotarski kupotant u Poroču, pitamo mi, jeli nije ta slavna oblast našla ništa kaznjiva u uvednom članku: »spotvora i laž?« A ipak je ovidentno, da taj članak sadržajna učim prekršaja, predviđjena člankom VII. zakona 17. decembra 1862 br. 8 D. Z. za 1863, to nije dvojiti, da č. o. k. državno odvjetništvo u Rovinju rečeni broj zaploniti, nu svrha se je postigla, jernu već vijezini čitatelji saznali, što se u tom članku nalazi. Bvo u kratko sadržaju, u koliko se može dojaviti. Dno 20. septembra tek. godinu obdržavalo je novo izabrano vijeće poročne občine Pazin svoju redovitu sjednicu. Budući se je već dio pučanstva nu galeriji nepristajno ponašao, to je prvim pravom predsjednik istoga vijeća g. Anton

Bertoša dao po žandarjih izprazniti galeriju, pošto je nian htjeli dobrovoljno na njegov nalog ostaviti. Pri toj prigodi svjetina, napojana jedino spasijućom kulturom, bušila je silno, urlikala i vikala misleći možda, da se nalazi u Apulji.

Stvar je prijavljena o. k. sudbanim oblastim, koje su dno 2. tek. mjeseca dale zatvoriti mladim imenom Eugenio Omnis, potvrđena radi zločina smatanja javnoga mira, to ga nakon 13 dana izpušto iz zatvora. Tečajom istrage saslušan bja kao svjedok i g. Anton Bertoša. Što je on tom prigodom izrekao, to neznano, a da i znamo, to nabi mogli priobiti, jer se tomu kategorično protivi gore spomenuti članak VII. zakona 17. decembra 1862, koji zabranjuje, da se budšto iz istrage oglasi, dol se to noložna iz glavne rasprave. Nego, kako rekosmo, poročkemu listidu sve je slobodno. U tom članku nesamo da se kaže, što je Bertoša izrekao, nego tiskani su i isti bantovni ukloici, koji da su se 20. septembra šulj. U istom članku tvrdi se, da je sve, što je Bertoša izrekao, lažno i izmišljeno, od glavo do poto, da je sve gola potvora! Poročkemu listidu nebijaše toga dosta, već abrućkom malnitošću navajšuju na g. Bertošu predstavljajuć ga kao izmot dovjodnatstva, kao krivih svojih sugrađanah! U svojoj istarskoj svomogućnosti trudi i zahtjeva, da se svi brzi i stroga pravim, jer da to zahtjeva sjegurnost, mir, čast, sloboda, i život građanah! Čudimo se, da nije poročki listid dosljedno i osudu izrekao, jer onda bi bilo svo vršeno! Prođita« s. č. č. članak, srca nas

je zabolio pomisliv, kako duboko su spali naši protivnici, koji se neznaju već nikakvih sredstvih, da postignu svoju svrhu. Što namogaše lukavošću i prevarom, to se nadaju postići pruzotnošću i nasiljem! Gospoda u Poroču i u Pazinu misle valjda, da se nalaze u Kalabriji, kud pozivlju sudbana oblast, da vrše pravilno! Zar misle, da treba austrijskoga sudonjetiti, da vrši svoju dužnost? Možda je u Abruci običaj, da se na sudoo prosija čini, kod nas je to izključeno. Neznamo, što je gosp. Bertoša kao svjedok izjavio, pa ročimo, da se je ušinio krivcem kalcovga zločina, to č. o. k. v. sudbana pravica kazniti; za to nije treba, da si razbija glavu poročki listid. Nu zašto mu je gosp. Bertoša toliko na putu? Na to odgovara sama poročka »haba« na konou članka, gdje kaže, da takav čovjek namije ostati na čelu občinskog uprave. Žino traci! Budući su Talijanah propali u samom gradu Pazinu kod izbora upravnoga vijeća, to traže sada druga sredstva, da odstrano to vijeće, kojoga je predsjednik g. Anton Bertoša. Zadrživajući i psujući, orneć i klovedući nadaju se, da č. o. k. iztrošiti našo ljudo, koji nisu opojni jedino spasijućom kulturom, to da č. o. k. dođepati izgubljeni slatili Gospoda u Poroču i Pazinu namogu nikako pojmiti, kako bi »šćava« licomu goaparitari mogao! Valja ga dakle upropastiti. Tiskaju u svojem listidu svakojake članka, gdje opisuju našega soljuka kao socijalistu, kao takovoga, koji neču gospodu slušati, to onda šalju svoj listid na razna ministarstva u Baču, da jih upozora na veliku po-

gibolj, koja prieti državi od biednoga i potištonoga isarskoga soljuka! Sudo pako, kud se rabi izbori za cialu občinu Pazin, znao je našim protivnikom, da se tamo dogodi kakav nerod, stoga se služo svih najpodlijih ljudskih sredstvih, da zaustavo zapadajuću jim zvezdu u Pazinu, jer dojde li občinska uprava u hrvatske ruke, komu č. oni gospodariti? Kako da pregore, da jim sluga postano gospodarom? Kako da podnasu, da se u hrvatskoj občini uzpostavi hrvatski jezik! To valja nu svaki način osujtititi — mislo nabi protivnici — kud puklo, da puklo.

Na naš narod upoznao je već dobro svojo prijatelj i neprijatelj, to se neču tako lahko dati zastrašiti od neplamonihih protivnikah, U borbi nu je život!

Napisali smo hladnim srcem ovo nekoliko redakah, da uvide i oni, kojim je bdiiti nad boljkom narodah, kako se s našim narodom u Istri postupa. Doba bi bila, da se već jednom pripozna jednakoopravnost i našemu narodu.

Odgovor.

ministra pravosudja dra. baruna Prandza nu Interpelaciju zastupnika dra. Vičevića. Dno 9. oktobra 1886, pednio je naš zastupnik na carovinskom vijeću g. dr. Vičević se drugovi Interpelaciju na ministra pravosudja. Povod toj Interpelaciji padnja je rasprava, obdržavana dno 18. junja 1886. kod kotarskoga suda u Pazinu protiv Vinka Gužmanu i deveterici stanovnikah iz Trviža, koji bijahu obuzeni radi uvreda

PODLISTAK.

Naše slike.*)

Piše A. T.—r.

II.

Štor Rošo.

Mate tronutim glasom nače: Nisam znao atsko mene Bog! ali kad vidim, da me ništarija hoće oxdilit i uvredit, tud ga je radje. Zla bijaše godina, prazan je toholao bogme najteži jadniku, koji traži kruha — nije druge no u grad po pšenicu i kukuruz na dug. Nadao sam se, da ču izplatiti ljetinom, kad tamo zlo, kad se ga ni sailo nije. Tuđa potuče tozu, suša pohara kukuruz, uelma ništa ni za magare; svuda blada; djeca i žene počmu »kuku lolee, a ja nabudil lile, hajie na Rieku, da izmušim par banicah i da prebranim obitelji. Ja otišao, ali eto ti zlo na kuću. Trgovac, bolje vukodlak, hoće da izaisie zahtuju kap krvi, tuži me sudu za više stotinah forintih. Odoh i ja nekomu pliskaru, da

brani pravicu, da izneso svieta na vijeće gradoba, da izkaže član o član, da moja kuruzo ni moja pšenica nisu mogle ni morale iznositi ni 60 n kamo. U stotine forintih. — Ali toj goso ni nije znao, ni nije mogao, ili nije hovo ništa opraviti. Izjio mi pol stotine forintih, krvavi pol mojih žuljvah — pa ni da tko pomisli — sud sudio a ti plati 350 forintih i 48 za neke parne troškove. Eh pomislili, u moza bana šarena pravda, odoh dalje, do Trsta do Beča, ali nikud ništa, prisepao goso, a ti plati. Neuk poslu, odkud namah pol hiljade forintih, ma da me objeso, ja muš! i muš. Kad tamo, otepla se stvar, ja ni ne pomislili, da mi se zlo spravlja. Najednom dojde u kuću svemogućdi Štor Rošo i kaza mi ženi, da mora na polje, sjenokosje i vinograde, da kaže što je moje, što ti tudje. Proclenise moje za 180 for. i odoše u grad, da plju i jelu kao i obično. Kazivahu mi, da bijaše Štor Rošo biljed na smrt toga dana, ali da nu prouturnuo u ruku nešto pa nekome ništa — kako pravo tako zdravo! Žena pozove me kući, kad ujednaše — isie lika. Moje imanje bijaše prodano pod bubunji za 191 for.

Zallo se u duši, ali ne požalio ponovno — Tu ako istinu kažeš, Bog da nepluda svake subote, dođi č. o. k. petak šarenoj glavi. Odoh pliskaru; rekoh mu sve zulumčare, iztrgoh mu iz ruku hartije i istoga dana vratih se na Rieku. Izjudah se nemilo nekome poštenomu mužju; izpričah mu do vlasu svu istinu, i rekoh mu, da ču od pod-prosjednički štap, ali da ču svakako, da saznadem tko je svu on tko hel. Ohrabri me heat po duši i kaza mi: — Neboj se, ako je za lupeža svakoga zatvor, mora da i teli hudo uzvracena pravda; nikud č. z. zakona i poštonje; kaži mi po duši, koliko si kuruze i pšenice uzuo kod goso? — Ja — ni za pedaset forintih; živi žena, možka, diete i susjedi. — Jeli č. o. k. po duši tvoji ukudani i susjedi potvrdili pravicu? — Ja, kako neb i tnače, bi ih Bog. — Koliko cieni tvoje imanje? — Ja ga neb dno za ošlje poštonje, ali se tako na svieta kupio bi ga za tri hiljaditake. — Jeli bi ti našao u selu takve kupce? — Ako ne u selu sve, to svakako izvan sela; ja ču u tri dana prodati svoje raznim osobam za četiri, četiri i pol hil-

ijada forintih — allepač bi ga uzuo za 3000. — Pazi, da ne ogriješ duše! — Ne za te narve, ali ni za clo sviet. Na brzo, još istoga dana napiše mi više hartijah, poda mi je i reču mi, da idem na sud u grad. Za l tamo spopadose me kao hajduku. — Pazi Mate, da ti kosti nesagnjaju u Rovinju. — Ako krivac — tad nu sohe, ako pravno, tud pravdu! I odoh na polje. Čuđim kod kuće par danah, kad tamo, dan nu dan zove po trojicu, četvoricu i petoricu mojih sešnjah; zove mene, ženu, mužku i drugo; svi kažu kako i pravo. — Dojde prvi petak, pozvaše mene i drugo u Rovinj. — Izplavano mo neki tumuđ kako mu sudao u rieč govorio. Dojde i osuda. Goso 3 a Štor Rošo 9 mjeseci a teli Mate imanje i plati 43 for. Gosi — i. Goso teli 77 —; eto na rekao bi dobio si 34 for., kad nabi pomislio, da sam ih potratilo preko stotine. Goso odedelio i vratilo se, naberio šešir, pogladio bradu, napravio si novu opravu. — Bogme vidi gospodin nego priju. Vlastela mu kaže, da ga hrvatski popovi turnišu u propast, ali nepomislilo na njegov grieh.

* Vidl broj 41.

poštenja. Ovi su svi zahtjevali, da budu prelučani u hrvatskom jeziku, kojeg je jednog poznaju; da jh prelučba sudac, koji poznaje hrvatski jezik i da se protokol sastavi u njihovom jeziku. Nu jednemu od tih pravednih zahtjeva ne bijaše zadovoljeno, napadao bijaše obuzetosti od žandarah, koji su ih stražili, psovali, grđeni i zlostavljani.

Naš zastupnik, kojemu bijaše sve to prijavljeno, upravlja spomenutoj dani na ministra pravosuđa sljedeći upit:

1) Je li upravitelj ministarstva pravosuđa, najjed podnešene mu pritužbe o protuzakonitost postupku kod spomenutog kotarskog suda i shodne korake učinio, da se silni slučajevi neopetaju?

2) Je li poznato ministru za zemaljsku obranu protuzakonito ponašanje oružanika te koje je mjere u tu svrhu primio?

Na taj upit odgovorio je ministar Pravač u sjednici od 25. t. mj. sljedeće:

«Dne 18. junija pr. god. stigao mi je brzojav, kojim se je više seljaka pritužilo, luko su badava tražili, da se kod razprave, vodjene proti njima u Pazinu radi uvrede poštenja, služi njihovim jezikom i u istom vidi zapisnik.

Na to sam odmah tražio razjašnjenja o tom kod višeg zemaljskog sudištu u Tratu i doznao, da je u istinu jedan sudac, koji nepozna hrvatskoga jezika, vodio kaznenu razpravu dne 18. junija 1885. pomeđu tumača i oboji jednog sudbonog poslužnika, ni da bijaše ipak ista radi službenih razlogah odgojeno, to da je nadasje zemaljsko sudište nalodilo, da prvade iznova razpravu sudac, koji pozna temeljito hrvatski jezik.

Tako se je i u letinu dogodilo; kod novo razprave dne 20. augusta 1885. vodio je razpravu sudac, koji pozna posve hrvatski jezik. I koji je istu u tom jeziku svratio i osudi izrekao.

Pašto su se pako obuzetosti opetovno dne 20. augusta 1885. putim brzojava pritužili, da njim nije sudno postlo u zapisnik primiti njihovih izjava u hrvatskom jeziku, to sam si dao o tom iznova izvišće podneti, to pošto se nije dalo iz toga izvješća konstatirati redoviti postupak kod glavne razprave od strane suda, uputio sam višeg zemaljskog sudišta u Tratu, da podade potrebite upute kotarskom sudu u Pazinu, koji glede govora jezika kod glavne razprave, toli kod upućivanja izjava, Oduhuje, da će se na temelju ovoga daljnijim temeljitim pritužbama puštanstva proučavati.

Što se tiče drugo teško upita, to mi je čest u spornostima sa gosp. ministrom za zemaljsku obranu sljedeće odgovoriti: Gosp. ministar za zemaljsku obranu dao ne je izvješćiti putem namjenskih u Tratu o ponašanju žandarmerije pri-

O poštaju i dalje; još vedma teško hrvatskija — pa nijednomu raduna nepozna. Osta gospodini kao i prije — vedi Talijani, kao da sam ga ja u školu poslao.

Štor Rožo vratilo se i on od orno kuće, i kao da se i on pokospodio. Obreda mi plaću u nekoi drugoj obdini — jer mu rekoh, da je on rođen za vedu službu. Ljudi kažu, da imade novcah — ja ne vjerujem, jer znamo, da i ono malo što posjeduje, obterećeno mu u sudbenih knjigah dugom i neprilikom. Klari se i drje papir kao i prije. Žotva mu je kad žovjeka nosreda snadje.

Ipak naučih moje anecljane, da ne treba povierovati svakomu rogn, prije nego se uni zapuše. Malo uradih, lio sam pri siljen, jer u kalu, ali mnoga spasih svojim primjerom od propasti. Nečeš bogine ni bogova nadi u selu, koji bi u grad išao, da traži milostinju kod gospode.

Štor Rožo ipak dalje tjera svoj zanat, ako ne u našoj, to ipak u bližnjih obdinah, i to svakako ne bez koristi po sebe.

Goso prodaje pod lete uviete kuruzu i pšenicu; samo ako luda kupca nadje.

Sve ostalo pri starom — kao i prije; ljudi će brzo zaboraviti što je bilo — i pokloniti će se i Štor — Rožu i Gosu — zašto?

Tomu se zašto neda odgovora. Kažu, da vrijeme lteči; možda će izliediti i našo rane.

Ako imadeš pravo, tad ga traži, ma i glavu izgubio.

dom spomenutoj dogodilja, to je doznao, da se je doduše jedan od dvojice žandarah, koji bijaše kod sudbene razprave pripomoćnik, izvan sudbene dvorane naproti jednomu od obuzetih neprijetno ponašao, radi čega se je proti njemu disciplinarnim putem postupalo, nu da naima u ostalom razloga, da se proti obolj žandarah i druge korake poduzme. (Bravo! Bravo! na desno!)

DOPISI.

Iz otoka Krka, 22. oktobra 1886. — (Obd. izbori u Krku na Punu). — Bit će tomu šest godina, da se u gradu Krku biralo novo obdinsko zastupstvo. Načelnikom bje izabran gosp. Todor Pozzo-Balbi. Prije nego li bje izabran pismeno se obvezao, da će biti neprijetan i jednako postupati s Hrvatli i Talijani.

Ta njegova rieč bila je što ne je i aneg o prolietnom auncu, jer ne potraja mnego i on pokaza, da nije nego aliepo orudje u rukah naših neprijateljah. Nakoji njegovli dlni su već bili oplamni u «Našoj Slogi» i zadržasmo «Narodnom Listu», to nam se dlni, da se netreba i opet otmil baviti. Nu svojim lošim i stranskrskim upravljanjem otokli si je no samo nepouzdanje Hrvatah, nego i istih Krčanah, tako da i ovi nima mogli dočekati žnna, da ga se rieče. Počela se modjutim buditi narodna svleat i krčka gospoda se prestrašila, da njim mreki Hrvat ne zajedno na načelniku stoluju. TA nije žnio, hrvatski je živalj anđinjavao 1/2 krčke obdine. Došlo je za jastari, to odkinuše Dubaštinu od Krka. Modjutim su obdinski izbori 1884. pokazali, da još uvijek traje pogibelj proti Hrvatli, koji su anđinjavali dvie tradine tako osnuke obdine. Uvidjela gospoda, da se Hrvatli no puštaju dalje gaziti, to odlučila kao pušvi povodi rogove u se. Lunjsko godno bje u Poreču stvoren zakon, kojim se odkinulo Puna i Kornid od Krka i uđinilo novu obdinu. Ovo godine odbio je taj zakon prvotnu potvrdu, koja bje dočekana i pozdravljena kao manja od našeg Izraela. Sad su bila krčka gospoda zadovoljna, misleći, da njim ona ševina, preostavših Hrvatah nemože smotati, da i nadalje gospodaro po miloj volji. Nu i u tiz računah su se zaradunali. Krčki kopndi, obhajivajući do sada strahom hrvatskiva, otvorili su oči i uvijili, da to strahilo nije nego varku, kojom su krčku gospoda hlijeta pokrili nahu svoju upravu; da to nije nego uradivo, kojim su hlijeta poluditi svoju volatvnu korist.

U tom položaju zatekli nas netom prošli obdinski izbori. Krčka gospoda prilonila se o znanstlje, i tako su došlo u borbu dvie stranke: kopandica i znanstljeka. Hrvatli se svojim glasovi podupri prvua, a uz rju su pristali i svi oni, koji tlečno mlado i kojim je stina do rada i napredka u ovoj obdini. Zagovornikom znanstljeka stranke bilo je porođko trubilo, imade luda i strina. Poznato je kako je ova «blobstuhna» prije strahila, da će poretai načelnikom naš zastupnik g. Dr. Dinko Viterić, a kasnije se ovomu podrugvala, da nede niti u zastupstvo bit izabran. Modjutim izbori su pokazali, da nit u strabovanja pomogla nit se poruge obistalile, jer g. Dr. Dinko je ipak izabran u zastupstvo. Izbori se obdržavali dne 18. i 19. tek. mj. U trećem tieu prodobila je kopandica stranka sa preko 50 glasovah, u drugom tieu znanstljeka sa 7 glasovah, od kojih li četiri bila nezakonita. Na žalost, od tako zvane krčke gospode nije nitko izabran! U prvom tieu pak izabran su sljedeće gospoda: Dr. Dinko Viterić, o. k. porezni bilagajnik V. im Thadrez, Dr. Fran Polarić, Miroslav Celebrini, Anton Karšabec Preliškalo i Guro Segulčić. Ovdje nam je osobito pohvaliti: Višaus i Puntaro, koji uz sve nepogodnosti vremena ipak su složni i u lepom broju došli na izbore. Njihovi su glasovi odlučili pobjedu u trećem tieu.

Dne 11. i 12. t. mj. biralo se također obdinsko zastupstvo u obdini Panat-Kornid. Izbori su tekli mirno i redovito. Treće i prvo tieo biralo je jednozlasno, a samo u drugom pojavile se dvie stranke, od kojih li jedna ni druga ne diše protuzakonit duhom.

Ovim dvim dovoljzabranim zastupstvom

stavljama na srce rod i mir te dobrobit njihovih obdinah. Nek pokazu djetom, da su dostojni onog pouzdanja, koje su njihovi izabralci postavili u njih.

Protli krčklim izborom red bi, da će biti prilivah, ali pošto znamo, da nelma pravog temelja za unistiti izbore, to će se nasukora riešiti ono abnormalno stanje, koje već evo tri godine traje u krčkoj obdini, gdje se nije znalo nit tko plje, nit tko plaća.

Na svršetku pripomenuti ćemo, da nas je pred kakvih 20 dana za prvi put pohodio naš novomenovali o. k. kotarski kapetan, gosp. Simzig. Mi stao još od prije dok je nalme bio političkim povjerenikom u Krku, upoznali u njemu revna i nepristrana činovnika, te staelimo, da će biti opravdano naše uvjerenje, da će on i sada nastojati o duševnom i stvarnom napredku stanovništva ovog kotara.

Pogled po svijetu.

U Tratu, 27. oktobra 1886.

U carevinskom vieću razložio je ministar finacujah osnovu proračuna za g. 1887. Za tu godinu proračunana je ukupna potreba sa 521,075,654 for. Ta svota obuhvaća redovito tekuće troškove, a osim njih i sljedeće izvanredne izdatke. 1. Za gradnje željeznicah 7,000,000 for. 2. Udi-oništvovanje kod dobave glavnice za gradnju privatnih željeznicah 700,000 for. 3. Trošak na drugu kolotočtinu na prugi Boš-Tulin 1,000,000 for., a na kolotočtinu izmedju Gribova i Novoga Sandoca 250,001 for. 4. Za nabavu ropirtekih pušakah od diela, što će pasti na zapadnu polu državo, dionični iznos od 2,401,000 for. Ukupna ova svota unanjuje se za 273,000 for. što će zemlja doprivijeti za česko-moravsku tranzovražnu željeznicu; ostaje dakle izvanredni ukupni trošak od 12,226,000 for. A ako se ova svota izvanrednih izdatkah odbije od goro spomenute svote svoukupno potrebe, to redovita potreba iznosi 509,749,054 f. Ako se istim načinom izračuna redovita potreba god. 1886. to ona iznada 509,721,893 for., veda potreba za godinu 1887. iznosi dakle samo 27,761 for.

U istoj sjednici odgovorio je ministar Pravač na interpolnoju zastupnika Vitezića. Odgovor taj donosimo na drugom mjestu, to upozorujemo hrvatsko pušanstvo u Istri, da se njim što više posluži, t. j. da traži svuda kod sudovah, da se kod prasljanja svjedokah ili stranakah sudbono osoblije hrvatsklim jezikom služi, to da budu i zapisnici u tom jeziku sastavljani.

Česko novine javljaju o razpravah u pogledu teksta na banknotah, da u poljskom klubu postoji formalna agitacija proti českim zahtjevom. Kad bi Česi popustili začetnikom tih agitacijah, to bi došlo na svietlo vrlo žudne stvari. Prieti se odstupom grofu Taaffaa, i uvjerava, da bi i sam Tisza predno ostavku, kada bi se u orov, vieću našla većina za ravnopravno banknote. Istodobno postavlja se alternativna: ili ravnopravne banknote ili šecer, tako da su izgledi za česki tekst vrlo maleni. Sum grof Clam je izjavio, da se na bankovnom Statutu nesmisli ni rieč mienjati, to mnoge nesaamo českih već i poljskih zastupnikah misli, kao da ciela ta agitacija nije ozbiljna ni iskrena.

Deputacija carevinskog vieća bila je kod ministra predsjednika, da ga zamoli nebili se ovaj put sastale delegacije u Beču a ne u Pašti, gdje vlada ovaj par kolera. Ministar je obećao, da će se za provednu stvar zuzavati.

Nagodbeni odbor carevinskoga vieća dovršio je prvo svoje izvješće,

koje se tiče pitanja carevinskog i trgovackog savaza. Izvješće proporuđa, da se nepromijenjena primi osnova vlade. I referent pododbora za bankovno pitanje, dr. Bilinski, već je formulirao svoje prodloge.

Biški austrijski kancelar grof Beust umro je u ponedjeljak u 77 godini na svojem dvoru kod Beča. Grof Beust je stvorio god. 1866. dualizam u Austriji, t. j. razdielio je tadašnju jedinstvenu državu na dva pola, na Austriju i Ugarsku.

Iz Zagreba javljaju, da je državo pododbor hrvatskoga kraljevinskoga odbora dne 24. t. m. pod predsjedanjem grofa Pojačevića prvu svoju sjednicu u prostorijah kluba vladice strane. Sjednici prisustvovali su svi članovi pododbora. Što se zaključilo, nejavlja se, ali na magjarski ronuciji nemože savjestna deputacija odgovoriti drugo, nego da prekida svaki dalji dogovor.

U Nišu zapieda srbska narodna skupština. Od tamo pišu, da je stigao bugarski zastupnik Fr. Stransky, da se dogovori sa srbskom vladom, kako bi se uspostavili prijateljski odnošaji izmedju obiju državah.

Dne 24. t. m. otkriven bi svodano spisanik ruskim junackom padškim god. 1877-78 u borbi za oslobođjenje balkanskih Slavonah. Svočanosti prisustvovali su onelki supruzi sa carevskom obitelji i dverom, dostojanstvenici, vodjo i zastupnici svih dotah, koje su u ratu sudjelovali. Medju vodjima bijaše izim maršaloh, veliki knez Nikola stariji i veliki knez Mihajlo, gljenerali Gurko, Rudacky i Šuvalov. Od zastupnika potrajajnih bijaše kombinirana tri bataljunah. Od garde i petrogradsko posade bilo je kod svodanosti 11 bataljuna pješakova, 10 i pol eskadrona konjanikova i 22 topa. Ciela parada zapovjedno je veliki knez Vladimir Aleksandrović.

Iz Sofije javljaju, da je bugarska kriza čim dalje tim slabija. Ragon-oja nije još odgovorila na zahtjev Turcku, da iztočno-rumoljski zastupnici nesudjeluju u izboru novoga kneza. Poslije konfuzioje, koju je ruski politikar Šuvalov imao u Varzinu sa knezom Bismarkom, uvjorili su se u Petrogradu, da bi svako novo grupiranje vlastih bilo u sadanjoj konstalioji samo pogubno za Rusiju.

Kaulbars upravlja je na bugarsku vladu notu, kojom joj priobdjuje, da ruska vlada, pošto je izjavila sbranjo nezakonitim, nede primiti nijednog njegovog zaključka, bilo ono koje mu drago naravi. O tom je obavjestio Kaulbars i sve zastupnike vlasti. Prekju-šor raznosao se gradom glas, da su u Varzi pobjepala tri ratna broda sa 10,000 momakah i 40 topovah.

Konark ruski prinac odputio se je dne 22. o. mj. na poziv kralja Humborta na kraljevski dvor u Monzu, kako će ovih dana stići takodjer i njemački prestonacjaljodnik sa suprogom.

Talijanski ministar finacujah postavio je na razplaganje 60 milijuna franka, plativih u 4 godišnje rate, svaka po 15 milijuna, da se podignu neke obalno utvrde i za gradnju novih brodovah. Zapovjed mornarice od posljednjeg tjedna odredjuje, da se nabave sjegurista mreže proti torpadom za sve ratno brodove. Zapovjed uzaididila je na temelju povoljnog uspjoha pokušajoh, učinjenih s mrežama na ratnom brodu «Duillio». Budućeg prodjeđa biti će momčadi predano 150,000 preradjenih pušakah opotovnjačah.

bit
Zost
nez
(S. 96
XVI.
Oho.
Bla.
sta i
danu
F
stvo o
obdini
stite h
O
stvo o
je preč
kanonli
voga u
setgod
nikom.
Z
Fajalić,
nedjelje
tve i ist
završ
Zup
pobužno
mjesto
Čest
kriepak,
razgovor
nam ga
ljeta zbir
Pr
leupji

Franina i Jurina.

Jur. Franc, da su ono ovih dan razkump...

Jur. Tako, da va Poreču neznanju kako...

Jur. Visto malo, kamo gredu naši žulji.

Jur. Si kuja, da će poći autovrećki, po...

Jur. Ča mu se je to siromaku travinjalu?

Jur. Ja, dokle bude mladoga vina.

Jur. Si ti Juro vidiš noko međulinsko mla...

Jur. Ča ono va gačab i klabučicu al one...

Jur. A ča doš, to ti je najviše škriva sol...

Jur. Pak da bi ča bilo!

Različite vesti.

Obćinsko zastupstvo može biti razpušćeno...

Previšnji dar. Njeg. Veličanstvo car i kralj...

Odlikovanje. Njeg. Veličanstvo car i kralj...

Zlatna misa. Preč. g. Nikola Pajalčić, kanonik...

Promjene u krčkoj biskupiji. Č. g. Orčić Anton stariji...

je stalan mirovinu. Č. g. Jerko Grdčević...

Ispitateljna komisija za obće pučko i građansko školstvo...

Ravnatelj: Ivan vitas Revolante, ravnatelj o. k. učiteljskega školskoga vjeća.

Obćinski izbori u Kanfanaru. O tih izborih, koji su se...

Obćinski izbori u Kanfanaru. O tih izborih, koji su se...

Obćinski izbori u Kanfanaru. O tih izborih, koji su se...

Novosti iz Gorice. Zemljiški odbor za Goricku imenovao je ravnatelj...

Obćinski izbori u Pazinu. U posljednjem amo broju...

Obćinski izbori u Pazinu. U posljednjem amo broju...

Obćinski izbori u Pazinu. U posljednjem amo broju...

Obćinski izbori u Pazinu. U posljednjem amo broju...

Obćinski izbori u Pazinu. U posljednjem amo broju...

Obćinski izbori u Pazinu. U posljednjem amo broju...

Obćinski izbori u Pazinu. U posljednjem amo broju...

Obćinski izbori u Pazinu. U posljednjem amo broju...

Obćinski izbori u Pazinu. U posljednjem amo broju...

živimo, dali u Tugunjski ili među Hotentoti. Kako se sa zakonom kod nas...

Uspisvanje dakele se obavljalo pod razkom toga trojstva, koja su ju...

Mislimo, da se nigdje to ne zbiva, da su ljudi, koji noli mogli položiti izpita...

Ako je ovo istina, zašto g. učitelj, komu bi moralo biti do toga, da imadu...

Ako je ovo istina, zašto g. učitelj, komu bi moralo biti do toga, da imadu...

Ako je ovo istina, zašto g. učitelj, komu bi moralo biti do toga, da imadu...

Čemu talijanska škola u Opatiji? Da bude istinito, što je neki ludjak kazao...

Zahvala.

Srdačno se zahvaljujem ovim veleobćinstvom ovomjesta svecenstvu, veleobćinstvom obćinskim poglaviciami...

U Baški, 25. listopada 1886.

Nilko Pajalčić, kanonik u Poreču.

Priposlano.

Gosp. Juri Krizmančić u Kanfanaru.

Buduć da nemožemo već dugovremena primiti od Vas nikakva odgovora...

Trst, 20. oktobra 1886.

J. P. & Comp.

Za blanko pod ovim naslovom neodgovara Uredništvo

Lutrijski brojevi

Table with exchange rates for Trieste, Zagreb, and other locations.

LA FILIALE della BANCA UNION TRIESTE advertisement with details on banking services and interest rates.

